

wykorzystująca jako podłoże ciemną nawoskowaną tkaninę), został przeniesiony na ul. Podwale, „gdzie fabryka Jakuba Pika, optyka”, a jego właściciel deklarował w prasowym inseracie „usilne starania” w wykonywaniu prac „z całą sumiennością i akuratnością”.

Kur. warsz., 1859 nr 148 (5 VI), s. 771; 1861 nr 108 (30 IV), dod., s. nlb. 2, nr 113 (7 V), dod., s. nlb. 3, nr 116 (13 V), dod., s. nlb. 3 (inseraty reklamowe zakładu S.). – *Pamiętki po Ignacym Krasickim na tle epoki. Kat. wystawy urządzonej przez Zakład Nar. im. Ossolińskich w dn. 8-30 czerwca 1935*, Lw. 1935, s. 5. – Zembik A., *Fotografia częstochowska w l. 1847-1939*, Prace nauk. Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Częstochowie, seria: Wychowanie Plastyczne, 1993, z. 4 (online <https://www.genealodzy.czestochowa.pl/pl/tgzc/346>).

Arch. PAN Warszawa, III-2: Zespół Z. Batowskiego, nr 51 (d. teka q-12).

U.M.
J.R.

Skalski alias Tatarczuk (Tatarczuch) **Jan**, murator, mistrz krak. cechu muratorów i kamieniarzy. 25 VI 1606 przyjęty na naukę przez Adama Zapisza. Pozostawał chyba w bliższych stosunkach z Janem Zatorczykiem, któremu 4 VII 1621 ręczył, wraz z Sebastianem Ryszką, za przyjmowanych na naukę uczniów: Adama Bawolskiego na 4 l. i Jana Terpaczka na 5 l. Zatorczyk skarżył się nań w cechu w kwietniu 1622, a 8 VI 1625 uskarżał się, iż S. „robiąc u niego nieopowiedziawszy się odszedł i wziął partaniny”. W 1630 zapisano w księgach miejskich krak., że „Joannes Skalski alias Tatarczuch, murator civis Crac.” sprzedał Janowi Zatorczykowi za 403 zł dom drewniany i ogród na Kawiorach, nabyty w 1627 od spadkobierców Alberta Skutka. W księgach miejskich wymieniony też w 1631 „Joannes Tatarczuch murator”, a w księgach krak. cechu odnotowano, że 22 IX 1619 mistrzowie cechu skarżyli go o nieposłuszeństwo, 8 VIII 1627 był obecny na zebraniu cechu, a 1 IX 1630 wniósł na niego skargę Wojciech Gronowski.

Tomkowicz S., *Przyczynki do historii kultury Krakowa w pierwszej poł. XVII w.*, Lw. 1912, s. 124-125.

AN w Krakowie, Cechy murarzy, kamieniarzy, cieśli i studniarzy w Krakowie i Kazimierzu, nr 43: *Regestum seu liber actorum contubernii murariorum, fa-*

brorum et stameciorum clarissi[mae] urbis Cracoviensis, 1572-1743, s. 215; nr 55: *Regestr do wpisywania spraw czechowych ...*, 1619-30, s. 8, 69, 104, 156, 264; nr 59: *Regestrum pro inscribe[n]dis discipulis artificii muratoru[m] et stametiorum ...*, 1590-1722, s. 84.

K. Mikocka-Rachubowa

Skalski Johan, uczeń malarski. 1 VI 1827 zapisany na sześćoletni termin do warsztatu toruńskiego mistrza Karla Jacobiego. Brak informacji na temat jego wyzwolin na czeladnika.

AP Toruń, *Cech malarzy, rzeźbiarzy i lakierników z Torunia*, rkps 5, k. 26.

B. Łyczak

Skalkowska Maria Antonina (Tola), malar-ka, ur. 13 V 1878 Droblin k. Białej Podlaskiej, zm. 28 XI 1917 Lwów (pochowana na Cmentarzu Łyczakowskim; w inskrypcji na nagrobku imię: Tola); córka Edwarda Przesmyckiego i Marii z Madalińskich; stryjeczna siostra Zenona Przesmyckiego (Miriamy), poety i krytyka; żona historyka Adama Skalkowskiego (1877-1951), z którym miała 3 dzieci. Co najmniej od 1906 mieszkała w Paryżu, gdzie początkowo zapewne uczyła się do atelier La Palette, które działało od 1906 jako „cercle d'étude générale de la peinture” przy rue du Val-de-Grâce 18, i utrzymywała kontakt z Konstantym Brandlem związanym z tą placówką (w kat. Salon des Indépendants 1907 S. podała powyższy adres jako swój, poprzedzając dopiskiem „M. Brandel”). W Salon des Indépendants w Paryżu pokazała w 1906: *Portret panny W.*, *Studium*, *Bez*, *Pejzaż Łasku Bulońskiego*, *Na zewnątrz*, w 1907: *Chryzantemy*, *Studium kwiatów*, *Pejzaż*, w 1911: *Portret dziecka*, *Ruiny zamku w Kurlandii*, *Tajemnicza czara (?)*, *Widok z mego okna* oraz 2 portrety.

We wrześniu 1911, tuż po powrocie z Francji, wyszła za mąż (ślub odbył się w Byczynie k. Brześcia Kujawskiego). Następnie osiadła wraz z mężem we Lwowie; tam w 1913 na Wyst. sztuki wspóln. wystawiła *Portret*, ol.

Świat, 1911 nr 21, s. 7 (jako Przesmycka). – *Kat. wystawy sztuki wspóln. urządzonej staraniem Tow. dziennikarzy pol. i TPSP we Lwowie*, Lw. 1913. – Nicieja S.S., *Cmentarz Łyczakowski we Lwowie 1786-1986*, Wr. 1988.